Td015_15

Μια Κυριακή, *ωχ,* μια Κυριακή κι ένα Σαββάτο βράδυ
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
ωρέ, κι αρχίνησα να τραγουδώ
κι αρχίνησα, *αχ,* να τραγουδώ της ξενιτιάς τα πάθη
ωρέ, βασιλοπούλα τ’ άκουσε
βασιλοπούλα τ’ άκουσε ν από ψηλό μπαλκόνι.
Ωρέ, ποιος είναι αυτός που τραγουδεί
ποιος είναι αυτός που τραγουδεί και βαριαναστενάζει
ωρέ, μη το ψωμί τ’ τελείωσε
μη το ψωμί τ’ τελείωσε μήτε ρούχα τον λείπουν.
Ωρέ, μηδέ ψωμί μ’ τελείωσε
μήτε το ψωμί μ’ τελείωσε μήτε ρούχα με λείπουν
ωρέ, θυμήθηκα τη μάνα μου
θυμήθηκα τη μάνα μου τη δόλια τη γυναίκα μ’
ωρέ, που ’μαν τριώ μεριώ γαμπρός
ωρέ, που ’μαν τριώ μεριώ γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Ωρέ, πάρε σκλάβε μ’ το δρόμο σου.

Μια Κυριακή μια Κυριακή κι ένα Σαββάτο βράδυ
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
κι αρχίνησα να τραγουδώ της ξενιτιάς τα πάθη
βασιλοπούλα τ’ άκουσε ν από ψηλό μπαλκόνι.
Ποιος είναι αυτός που τραγουδεί και βαριαναστενάζει
μη το ψωμί τ’ τελείωσε μήτε ρούχα τον λείπουν.
Μήτε το ψωμί μ’ τελείωσε μήτε ρούχα με λείπουν
θυμήθηκα τη μάνα μου τη δόλια τη γυναίκα μ’
που ’μαν τριώ μεριώ γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Πάρε σκλάβε μ’ το δρόμο σου.